

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — Banco Español de Crédito, SA przeciwko Joaquínowi Calderónowi Caminie

(Sprawa C-618/10) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 93/13/EWG — Umowy zawierane z konsumentami — Nieuczciwy warunek dotyczący odsetek za zwłokę — Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty — Kompetencje sądu krajowego)

(2012/C 227/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banco Español de Crédito, SA

Strona pozwana: Joaquín Calderón Camino

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29), art. 11 ust. 2 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22), art. 5, art. 6 ust. 2, art. 7 i 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66) oraz art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz.U. L 110, s. 30) — Kredyt konsumencki — Stopa odsetek stosowana w wypadku opóźnień w spłacie — Nieuczciwe warunki — Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty — Kompetencje sądu krajowego

Sentencja

1) Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisom państwa członkowskiego takim jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, które nie zezwalają sądowi rozpatrującemu pozew o nakaz zapłaty na dokonanie oceny z urzędu, ab *limine litis* ani na żadnym innym etapie postępowania — mimo że

dysponuje on niezbędnymi w tym celu wszelkimi elementami prawnymi i faktycznymi — nieuczciwego charakteru warunku dotyczącego odsetek za zwłokę znajdującego się w umowie zawartej pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem, w braku sprzeciwu wniesionego przez tego ostatniego.

2) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak art. 83 Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias (królewskiego dekretu z mocą ustawy 1/2007 w sprawie reformy ogólnej ustawy w sprawie ochrony konsumentów i użytkowników oraz innych ustaw dodatkowych) z dnia 16 listopada 2007 r., który zezwala sądowi krajowemu, przy stwierdzeniu nieważności nieuczciwego warunku w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, na uzupełnienie rzeczowej umowy poprzez zmianę treści owego warunku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 26.3.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Auto 24 SARL przeciwko Jaguar Land Rover France SAS

(Sprawa C-158/11) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Artykuł 101 TFUE — Sektor motoryzacyjny — Rozporządzenie (WE) nr 1400/2002 — Wylączenie grupowe — System dystrybucji selektywnej — Pojęcie określonych kryteriów w odniesieniu do systemu ilościowej dystrybucji selektywnej — Odmowa udzielenia statusu autoryzowanego dystrybutora nowych pojazdów — Brak dokładnie określonych, obiektywnych, proporcjonalnych i niedyskryminujących ilościowych kryteriów selekcyjnych)

(2012/C 227/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de Cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Auto 24 SARL

Strona pozwana: Jaguar Land Rover France SAS

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de Cassation — Wykładnia art. 1 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym (Dz.U. L 203, s. 30) — System dystrybucji selektywnej — Odmowa udzielenia statusu autoryzowanego dystrybutora nowych pojazdów Land Rover — Pojęcie określonych kryteriów w odniesieniu do systemu ilościowej dystrybucji selektywnej — Brak dokładnie określonych, obiektywnych, proporcjonalnych i niedyskryminujących ilościowych kryteriów selekcyjnych

Sentencja

Przez zawarte w art. 1 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym wyrażenie „określone kryteria” należy, w odniesieniu do systemu ilościowej dystrybucji selektywnej w rozumieniu tego rozporządzenia, rozumieć kryteria, których dokładną treść można sprawdzić. Do objęcia takiego systemu przewidzianym w rozporządzeniu wyłączeniem nie jest konieczne, aby opierał się on na kryteriach, które są obiektywnie uzasadnione oraz stosowane w jednolity i niezróżnicowany sposób wobec wszystkich wnioskujących o autoryzację.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.06.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — G. Brouwer przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sprawa C-355/11) (¹)

(Dyrektywa 91/629/EWG — Minimalne normy ochrony cieląt — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej — Ustawodawstwo krajowe transponujące dyrektywę 91/629/EWG i stwierdzające zastosowanie przewidzianych w niej podstawowych wymogów w zakresie zarządzania w szczególności w przypadku cieląt utrzymywanych w gospodarstwie produkcji mleka)

(2012/C 227/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G. Brouwer

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Wykładnia dyrektywy Rady z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 340, s. 28) i art. 4 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000,

(EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) — Ustawodawstwo krajowe transponujące dyrektywę i stwierdzające zastosowanie podstawowych wymogów w zakresie zarządzania nie tylko w przypadku cieląt przeznaczonych do hodowli oraz do tuczenia, lecz również w przypadku cieląt przeznaczonych do celów utrzymywania krów mlecznych

Sentencja

Dyrektywę Rady z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiającą minimalne normy ochrony cieląt zmienioną rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że wymóg przewidziany w art. 4 owej dyrektywy, wedle którego warunki hodowli cieląt powinny być zgodne z ustanowionymi w załączniku do tej dyrektywy ogólnymi przepisami, pośród których pkt 8 owego załącznika zakazuje, poza wyjątkami, utrzymywania cieląt na uwięzi, ma zastosowanie do cieląt utrzymywanych przez rolnika w gospodarstwie produkcji mleka do celów rolniczych.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2011 r. w sprawie T-185/11 Smanor SA przeciwko Komisji Europejskiej, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, wniesione w dniu 19 września 2011 r. przez Smanor SA

(Sprawa C-474/11 P)

(2012/C 227/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Smanor SA (przedstawiciel: adwokat J.P. Ekeu)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

Postanowieniem z dnia 1 marca 2012 r. Trybunał (ósma izba) odrzucił odwołanie i orzekł, że Smanor pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-291/04, Enviro tech Europe Ltd, Enviro Tech International, Inc. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 5 marca 2012 r. przez Enviro Tech Europe Ltd

(Sprawa C-118/12 P)

(2012/C 227/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Enviro Tech Europe Ltd (przedstawiciele: C. Mereu, K. Van Maldegem, avocats)